

РЕШЕНИЕ

№ 1747

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10515** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение от 24.9.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 5775/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 17-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № Р-10-227/25.3.2021 г., издадено от името на заместник-председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса на застраховането, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева, на основание чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/ във връзка с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр с ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с §1, т. 51 от ДР на КЗ.

Касаторът оспорва решението като незаконосъобразно - поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Излага съображения, че процесното наказателно постановление съдържа неверни констатации, тъй като е посочено, че нарушението е извършено в условията на „повторност“, не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН и на дружеството е наложено наказание за нарушение, което не е било предявено по установения в ЗАНН ред. Твърди се, че наложеното наказание не съответства на

целите на административното наказание, посочени в чл. 12 от ЗАНН. Освен това касаторът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира отмяна на постановеното решение, а с него и на атакуваното НП. В съдебно заседание, редовно призоваван, не се явява представител.

Ответникът - Комисията по финансов надзор излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. При служебно извършена проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното решение за правилно.

Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителя. Служители на КФН извършват проверка на дружеството касатор, при която се установява, че застрахованата при касатора И. К. е предявила пред застрахователното дружество претенция по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, като на 28.09.2020 г. е заведена щета. Извършен е оглед на автомобила. Прието е, че което за дружеството е възникнало задължение в срок до 15 работни дни, като срокът за произнасяне е изтекъл на 22.10.2020 г., четвъртък, работен ден.

Застрахователното дружество се е произнесло по претенцията на 3.2.2021 г., като е изплатило застрахователно обезщетение на жалбоподателя.

Закъснението при произнасяне е било счетено като нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ и е съставен АУАН, а въз основа на него е издадено НП, с което е наложено административно наказание „имуществена санкция“. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Съдът е констатирал, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение е извършено от компетентен административен орган, на основание чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН във връзка с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. с ал. 1, т. 2 от КЗ във връзка с §1, т. 51 от ДР на КЗ. Налагането на административното наказание е извършено от компетентен административнонаказващ орган.

По безспорен начин са посочени елементите от обективната страна на деянието, доколкото процесният случай касае юридическо лице, чиято отговорност е обективна, безвиновна. Нарушението е формално, извършено е посредством бездействие от страна на дружеството застраховател. За осъществяването му не е необходимо

настъпването на определен противоположен резултат.

В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3-т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-т. 7 от ЗАНН - дружеството не е изпълнило задължението си до 15 работни дни от представянето на всички доказателства да се произнесе по застрахователната претенция по предвидения в закона срок, като определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано откаже плащане.

Горните изводи настоящият състав на АССГ възприема за правилни, поради което препраща към тях.

Касационната инстанция намира за неоснователни доводите за отмяна на НП. Санкцията за извършеното нарушение е наложена при условията на „повторност“ по смисъла на чл. 108, ал. 1 от КЗ, като предишното НП, влязло в сила, е индивидуализирано.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т. 51 от ДР на КЗ, повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. За да бъде квалифицирано едно деяние като повторно, то следва да е от същия вид с предходно нарушение, осъществено в предходен момент и за което е наложено административно наказание с влязло в сила наказателното постановление, от който момент тече едногодишният период.

В случая СРС е установил, че с предходно НП № Р-10-821/17.09.2019 г., влязло в сила на 16.03.2020 г. вече е наложено административно наказание за нарушение на чл. 107, ал. 1 от КЗ /отм./.

Предвид така установеното следва да се приеме, че са налице предпоставките на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Наказателното постановление, с което е наложено предходното нарушение е влязло в сила на 16.03.2020 г. Установено е, че жалбоподателят не е изпълнил задължението, за което е наложено административното наказание, в срок до 22.10.2020 г. Следователно, в рамките на този срок не е изтекъл едногодишният срок по § 1, т.51 от ДР на КЗ, поради което и следва да се приеме, че са налице предпоставките на посочената норма.

Съгласно чл. 108, ал.1 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т.1 – 3, 8 – 10, 13 – 18, раздел II, буква “А” от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, като определи и извърши застрахователното плащане или го откаже. Застраховката “Гражданска отговорност”, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство е посочена в приложение № 1, раздел I, буква “А”, т.10 и тъй като не е за големи рискове, задължението на застрахователя по чл. 108, ал. 1 от КЗ я обхваща. Така и с оглед систематичното място на чл. 108, ал.1 от КЗ, и с оглед формулировката му, предвиденият с него срок важи за произнасянето на застрахователя по предявените пред него претенции по застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите.

Същевременно, чл. 496, ал. 1 от КЗ постановява, че срокът за окончателното произнасяне по такива претенции не може да е по-дълъг от 3 месеца от предявяването им по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител. В чл. 108, ал. 3 от КЗ е предвидено, че в случаите на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се

прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ.

Съгласно чл. 108, ал.1 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т.1 – 3, 8 – 10, 13 – 18, раздел II, буква “А” от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, като определи и извърши застрахователното плащане или го откаже. Застраховката “Гражданска отговорност”, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство е посочена в приложение № 1, раздел I, буква “А”, т.10 и тъй като не е за големи рискове, задължението на застрахователя по чл. 108, ал. 1 от КЗ я обхваща. Предвид изложеното, както и предвид систематичното място на чл. 108, ал.1 от КЗ, предвиденият в него срок важи за произнасянето на застрахователя по предявените пред него претенции по застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите.

В случая процесната щета е окомплектована с всички необходими доказателства по чл. 106 от КЗ, когато е направен опис на щетата, поради което за ликвидирането ѝ съгласно чл. 108, ал. 3 от КЗ е приложим единствено и само срокът по чл. 108, ал. 1 от КЗ, а нарушението се състои в неспазването му от ЗД [фирма]. Отново по силата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, доколкото на деня на предявяването на процесната претенция по реда на чл. 380 от КЗ са били представени всички необходими доказателства по чл. 106 от КЗ, то към 18.08.2016 г. заведената за разглеждане щета е била напълно окомплектована. Ето защо 3-месечният срок по чл. 496, ал. 1 от КЗ не е приложим за произнасянето на застрахователя по нея, което изключва възможността за нарушаване на чл. 496, ал. 1 от КЗ. Ето защо дадената от органите на административно-наказателното производство с АУАН и с НП правна квалификация на извършеното от ЗД [фирма] нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ е правилна.

Съдът счита, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който административното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Ето защо санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно-наказателна отговорност.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.9.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 5775/2021 г. по описа на Софийски районен съд, 17-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.